

Criatura

Esguards vius ullegen el món,
de segon en segon
hi acullen
un rostre, un color, un gest
un rere l'altre li naixen somriures al rostre
moviments i positures al cos,
un reguitzell de refilets diferents li canten a la gorja
En confiança cega
accepta la riquesa del món
És del llinatge dels qui el duen a la falda
Consent, despreocupat, a l'inconegut,
els senyals de la coneixença li són aliens,
a ell que és coneixement viu
trama que es construeix,
Inofensiu,
No fa més que prendre i donar
Acumular i invertir li són estranys,
El món és l'instant,
no pot ser dolent.
Satisfet, sí, contrariat, sí, sorprès, sí...
Com n'és de bonic esguardar-lo
deslliurat dels parracs galdosos amb què el vesteixen els qui saben

Yann-Ber Quirion

Trad. Sílvia Aymerich-Lemos